

Thai A: literature – Standard level – Paper 1 Thaï A: littérature – Niveau moyen – Épreuve 1 Tailandés A: literatura – Nivel medio – Prueba 1

Wednesday 4 May 2016 (afternoon) Mercredi 4 mai 2016 (après-midi) Miércoles 4 de mayo de 2016 (tarde)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

Instructions to candidates

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a guided literary analysis on one passage only. In your answer you must address both of the guiding questions provided.
- The maximum mark for this examination paper is [20 marks].

Instructions destinées aux candidats

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez une analyse littéraire dirigée d'un seul des passages. Les deux questions d'orientation fournies doivent être traitées dans votre réponse.
- Le nombre maximum de points pour cette épreuve d'examen est de [20 points].

Instrucciones para los alumnos

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un análisis literario guiado sobre un solo pasaje. Debe abordar las dos preguntas de orientación en su respuesta.
- La puntuación máxima para esta prueba de examen es [20 puntos].

จงเขียนบทวิเคราะห์วรรณกรรมตามคำถามชี้แนะจากข้อความที่คัดมาเพียง**ข้อเดียว**เท่านั้น บทวิเคราะห์ของท่านจะ ต้องตอบคำถามชี้แนะทั้งสองข้อที่ให้มา

1.

10

20

25

พอเธอรู้ว่าเขานอกใจ เธอก็เงียบ เธอปฏิบัติทุกสิ่งทุกอย่างตามปรกติ อาหารเช้า อาหารเย็น ซักผ้า และก็ นอนกับเขา ยกเว้นเพียงการพูดเท่านั้น

เขาเริ่มสงสัยในวันที่สาม เขาไม่รู้หรอกว่ามันเป็นเรื่องอะไร เธอไม่พอใจเรื่องอะไรนะ เขาคิดไปต่าง ๆ นานา น่าแปลกที่เขาเพิ่งจะสงสัย จากนั้นก็ลองพูดกับเธออย่างตั้งใจ เขาถามเธอว่าคิดอย่างไรกับข่าวภาคค่ำ เธอไม่พูด ถามความเห็นเธอเกี่ยวกับสถานการณ์ของโลกในปัจจุบัน เธอก็ไม่พูด วิพากษ์วิจารณ์การทำงาน ของรัฐบาล เธอก็ไม่พูด จนเขาพยายามหว่านล้อมให้เธอพูดโดยถามถึงข่าวการเลิกกันของดาราคู่หนึ่ง ละคร ภาคค่ำ เรื่องนินทากาเลคนข้างบ้าน จนมาถึงเรื่องกับข้าวมื้อเย็น เธอก็ยังไม่พูด เธอเงียบและเอาแต่จ้องมอง คำพูดของเขาลอยฟ่องอยู่ในอากาศ นั่นแหละเขาจึงมั่นใจว่าเธอจงใจไม่พูดกับเขา

ทำไมเธอถึงไม่พูดกับเขา ดูเหมือนเขาจะทุกข์ร้อนต่อคำถามนี้น้อยไปกว่าทำไมเขาถึงเพิ่งสังเกตเอา ตอนนี้ นั่งนับนิ้วไปมาแล้วก็พบว่านี่เธอไม่พูดกับเขามาตั้งสามวันแล้วนี่นะ ใช่แล้ว เมื่อสามวันก่อนเขารู้สึก ว่าตัวเองจะพูดอยู่ข้างเดียวบนโต๊ะอาหารโดยที่ไม่สังเกตสังกาอะไรเลย ทำไมถึงได้งี่เง่าอย่างนี้นะ! เขาหัว เสียขึ้นมา ได้แต่ถามตัวเองในใจ นี่ฉันพูดคนเดียวมาตั้งสามวันแล้วหรือ ทำไมฉันเพิ่งมาสังเกตนะ ทำไม จากนั้นเขาก็คิดจนเครียด และเครียดจนปวดหัว

เช้าวันต่อมาเขาก็เริ่มมีความคิดใหม่ ๆ ที่จะทำให้เธอพูดกับเขา มันเริ่มจากข้อสงสัยว่า แล้วเธอจะ พูดกับคนอื่นใหมนะ เธอไม่พูดกับเขาคนเดียวหรือเธอไม่พูดกับคนทุกคน แต่จะพิสูจน์อย่างไรละ แล้วเขา ก็ตระหนักขึ้นมาว่าบ้านทั้งบ้านก็มีเพียงเขากับเธอ เมื่อเขาไปทำงานบ้านทั้งบ้านก็มีแต่เธอ เธอคงจะได้พูด กับคนอื่นบ้างก็คงตอนไปจ่ายตลาดนั่นแหละ อา แล้วเขาก็รู้สึกตัวว่า นี่เขาและเธออยู่กันเพียงลำพังมานาน ขนาดนี้แล้วหรือนี่ เขาสองคนไม่ได้อยู่ร่วมกับบุคคลที่สามมานานเท่าไรแล้วนะ ว่าแล้วเขาก็เริ่มนับนิ้ว แล้วก็ เริ่มเครียด แล้วเขาก็ปวดหัวอีก

"วันนี้ฉันจะโทรหาเธอจากที่ทำงาน" ความคิดนี้โพล่งขึ้นในหัวอย่างรวดเร็วจนเขาต้องพึมพำไปมา ถัด จากนั้นราวสามชั่วโมง เมื่อเขายกหูโทรศัพท์จากที่ทำงาน เขาก็พบว่าตัวเองจำหมายเลขโทรศัพท์ไม่ได้...

ทั้งที่เขาตั้งใจจะโทรศัพท์หาเมียตลอดช่วงเวลาของเช้าวันนี้ แต่การค้นพบว่าตัวเองจำหมายเลข โทรศัพท์ที่บ้านไม่ได้ก็ทำลายแรงบันดาลใจทั้งหมดของเขา เขาถือหูโทรศัพท์ค้างอยู่อย่างนั้นจนสัญญาณ พร้อมโทรขาดไป นี่ฉันไม่ได้โทรศัพท์กลับบ้านมานานแค่ไหนแล้วนะ พอเขาเริ่มคิดก็เริ่มเครียดจนปวดหัว อีก เขาวางโทรศัพท์ แล้วก็ได้แต่นั่งซมอย่างไร้เรี่ยวแรง ไม่มีกะจิตกะใจจะทำงาน จนในที่สุด เขาก็เดินไป แผนกรุรการอย่างซังกะตาย

"ขอเบอร์ที่บ้านผมหน่อย" เขาพูดกับพนักงานสาวอย่างหมองเศร้า เมื่อพบว่าเธอมองหน้าเขาด้วย ความแปลกใจ ความรู้สึกขวยเขินก็ทำให้เขาอิหลักอิเหลื่อเกินกว่าที่จะยืนอยู่ตรงนั้น ถ้าเธอไม่เดินตามเอา กระดาษแผ่นนั้นมาให้ ป่านนี้เขาก็คงยังไม่ได้เบอร์โทรศัพท์ของบ้านตัวเอง 30 เมื่อเขาคลี่แผ่นกระดาษกลิ่นหอมก็รวยรินขึ้นมา คงเป็นกลิ่นน้ำหอมที่เธอใช้ เขาคิดพร้อมกับจ้อง มองหมายเลขโทรศัพท์ที่เขียนด้วยลายมือของพนักงานธุรการสาว คลำมือไปยังหูโทรศัพท์ ควานนิ้วไปยัง หมายเลข เมื่อสัญญาณระบุการรอคอยจากหูโทรศัพท์สิ้นสุดลง เสียงยกหูเบา ๆ จากปลายสายอีกข้างหนึ่ง ดัง "กริ๊ก" และขณะที่เขากระอีกกระอักอยู่ เสียงเมียของเขาก็ดังขึ้น "สวัสดีค่ะ... ต้องการพูดกับใครคะ" ถัด จากนั้นก็เป็นความเงียบ เธอเงียบเพื่อรอคอยเสียงจากปลายสายอีกข้าง และเขาก็เงียบไปด้วยความตื้นตันที่ ได้ยินเสียงเธอเป็นครั้งแรกในรอบสามวัน

วาด รวี, "เรื่องของความเงียบที่แตกต่าง", ชั่วขณะ (2005)

- (a) จงวิเคราะห์นัยยะของชื่อเรื่องต่อความหมายโดยรวมของเรื่อง
- (b) จงวิเคราะห์กลวิธีการใช้นัยพลิกผัน (*irony*) ที่ปรากฏในข้อความที่คัดมานี้ว่ามีความสำคัญต่อเนื้อหาโดย รวมของเรื่องอย่างไรบ้าง

ที่คั่นหนังสือ

ถมดวงตาพร่ามัวไม่เต็มหน้ากระดาษ พลิกตัวเลขมุมหนังสือกลับโย้เย้มาที่เดิม นิ้วมือหวังรื่นรมย์ควานหาประโยค พรรณนาถึงริมทางแห่งการพักผ่อน 5 เถลไถลออกนอกบรรทัดชั่วครู่ กลิ่นอักษรโรยตัวแล้วผลิกลีบ เพียงภวังค์หนึ่ง, โรยรา เหตุใดต้องเร่งเท้าสู่หน้าถัดไป หอยทากไม่อยากฝืนสวมรองเท้านักวิ่ง 10 ขึ้นรับรางวัลนักอ่านจบเล่ม ตัวละครไม่น่าจดจำทั้งนั้น โผล่หัวมาปรบมือยินดี แต่แรงยั่วยุของฉากจบ เพิ่มความยากของการงมหาขุมทรัพย์

15 ที่จมลงระหว่างบรรทัด

ที่คั่นหนังสือปลิวในใจ สายลมเอื่อยรินพับหน้าหนังสือ ขณะนอนไกวเปลคำถาม ดิ่งหาการพักผ่อนที่แท้จริง

มูหัมหมัดฮาริส กาเหย็ม, ในท้องปลาวาฬ (2009)

- (a) จงวิเคราะห์กลวิธีการใช้จินตภาพ (imagery) ในบทกวีชิ้นนี้ว่ามีความสำคัญต่อความหมายโดยรวม อย่างไรบ้าง
- (b) จงวิเคราะห์นัยยะของชื่อบทกวีต่อความหมายโดยรวมของบทกวีชิ้นนี้